

ตัวอย่างแบบเรียน
ของ
กองตำรา กรมวิชาการ

หนังสืออ่านประกอบ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๔
เรื่อง
เที่ยวสำนามบิน

DCID LIBRARY

0000007037

ของ

กระทรวงศึกษาธิการ

ค 629.136
ม 3-4 ค
ค 116 ค
ค.1

ส ๐๕๙๓๗ - ส ๐๕๙๔๔

ส ๖๒๙.๑๓๖ ๒/๓-๔

ส ๑๑๖๓

แบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ

หนังสืออ่านประกอบ

สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔

เรื่อง

เทยวลนามบิน

พิมพ์ครั้งที่สาม ๒๐,๐๐๐ เล่ม

พ. ศ. ๒๕๐๒

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๑.๓๐ บาท

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภา

ปากคลองบางลำพูบน พระนคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

คำนำ

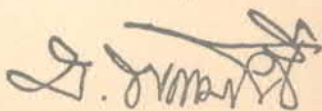
หนังสือ “สนามบิน” เรียบเรียงโดย นายสกล นิลวรรณ ผู้เขียน
คนหนึ่ง ในคณะผู้ฝึกเขียนแบบเรียน มี Dr. Leary, Miss Van Arsdale
ผู้ชำนาญซึ่ง F.O.A. ส่งมาช่วยแนะนำการเรียบเรียงแบบเรียน เป็นหัวหน้า
และนายสมชาย พรหมา กับ นายอาร์ สุธิพันธ์ เขียนภาพ กรม
วิชาการได้พิจารณาหนังสือเล่มนี้แล้ว เห็นสมควรใช้เป็นหนังสืออ่าน
ประกอบ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ ปีที่ ๔ จึงได้จัดพิมพ์ขึ้น
โดยผู้เรียบเรียงได้มอบลิขสิทธิ์ให้กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมวิชาการ

กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

ตามที่กรมวิชาการได้คัดเลือกหนังสือ “สนามบิน” ซึ่งนายสกล
นิลวรรณ ผู้เขียนคนหนึ่ง ในคณะผู้ฝึกเขียนแบบเรียน มี Dr. Leary,
Miss Van Arsdale เป็นหัวหน้า ใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบ โดยผู้เรียบ-
เรียงได้มอบลิขสิทธิ์ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการจึง
อนุมัติให้พิมพ์ขึ้นใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบ เมื่อ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

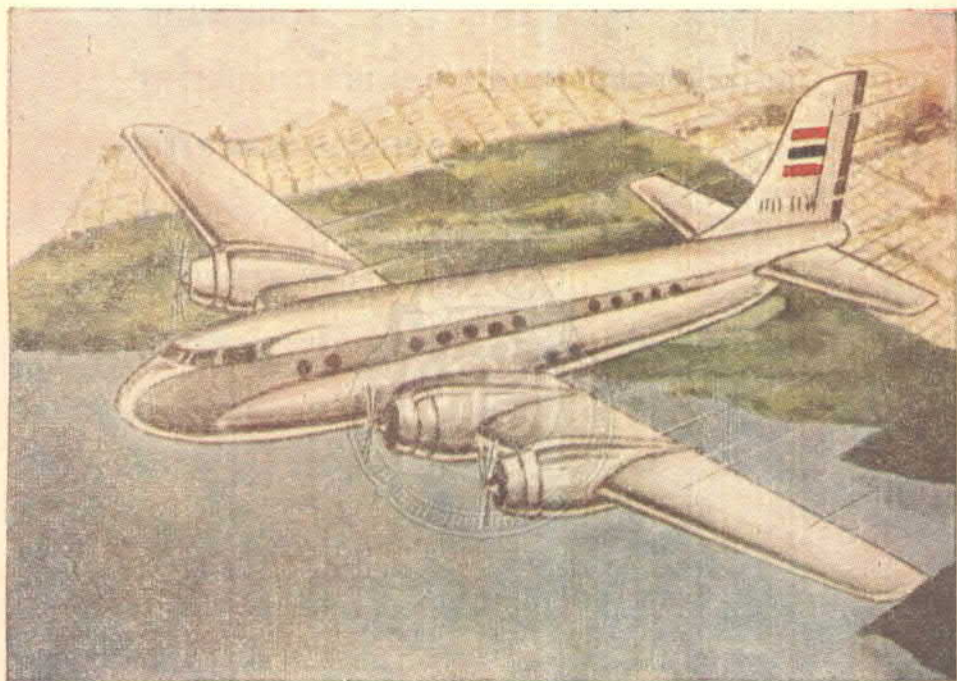
พลเอก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

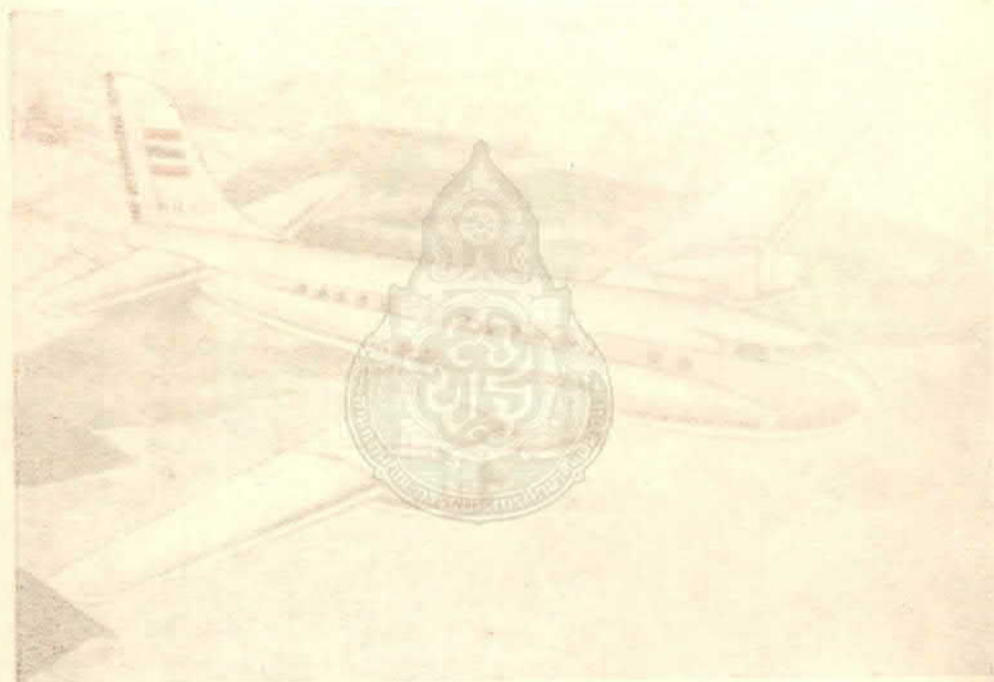
วันที่ ๒๑ ม.ค. ๒๕๔๔

เลขทะเบียน ๙ ๐๕๙๔๒ ค. ๑

เลขเรียกหนังสือ ๙ ๖๒๙-๑๓๖

๒๓-๔๕

๙ ๑๑๖ ก

สารบัญ

หน้า

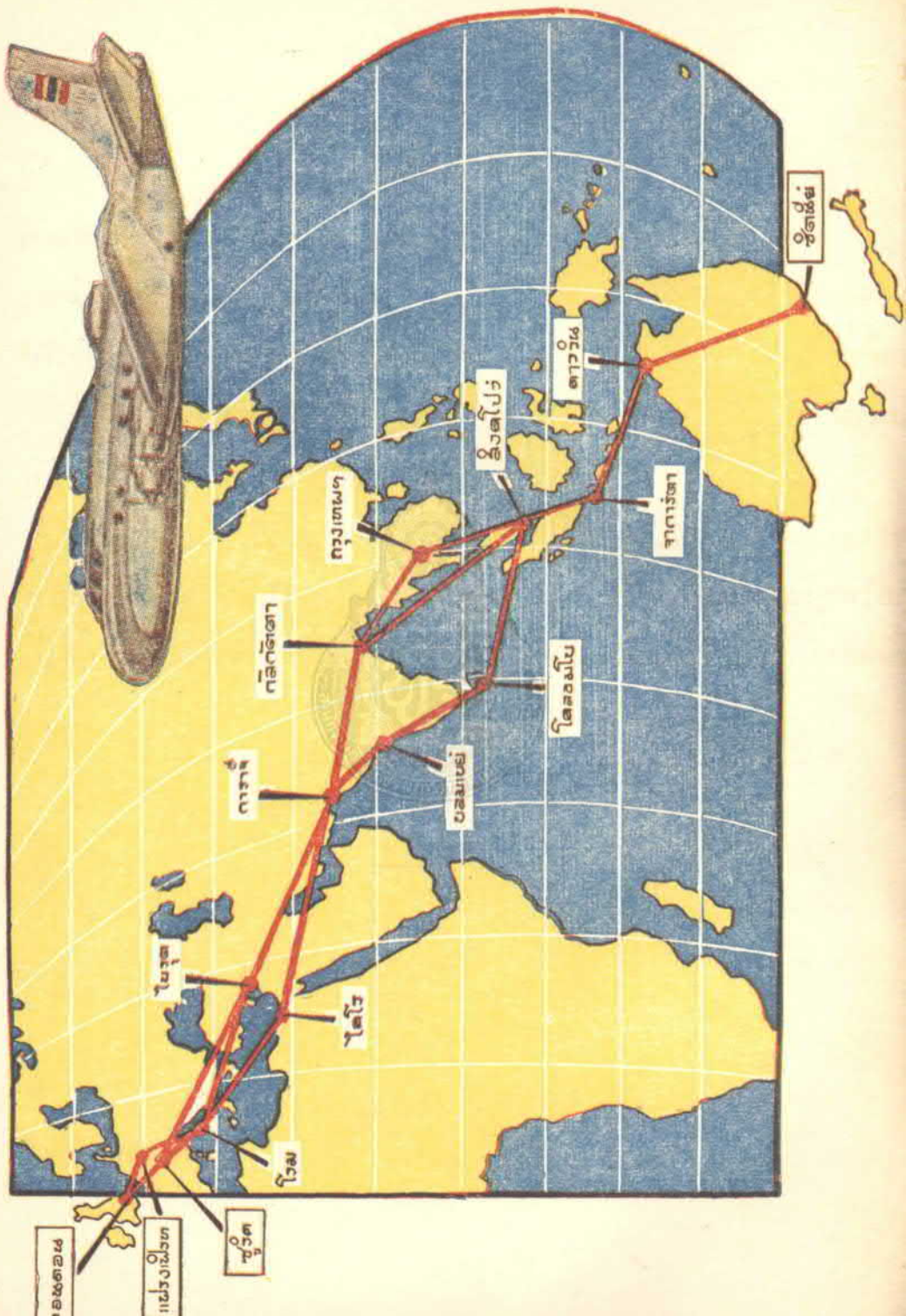
สนามบิน	๑
ตึกปลายทาง	๔
เตรียมตัวพร้อมเพื่อการเดินทางไปต่างประเทศ	๗
การตระเตรียมก่อนเครื่องบินออก	๑๐
ตามทาง	๑๕
ปลายทาง	๒๓
การเดินทางโดยเครื่องบินภายในประเทศ	๒๕

ດີເນງຣີ

ຫາວັງ

ຊິງໂປໂຣ

ຈາກາຕ້າ

ກຸງເກຣດ

ມັດຣາດາ

ໂຕລອນໂປ

ບັງກອກ

ກາຈາ

ໂບກຣາ

ໂຕໂຮ

ໂຮມ

ຫຼຸງຕາ

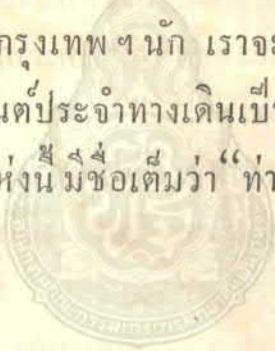
ແປງເກຣດ

ບັງກອກ

สนามบิน

สนามบินเป็นสถานที่ ที่ผู้คนไปมามากแห่งหนึ่ง พวกเราส่วนมาก
คงจะเคยเห็น เครื่องบินบินวนเวียน และได้ยินเสียงดังกระหึ่มของ
เครื่องบินบนอากาศบ่อยครั้ง แต่คงจะมีน้อยคนเหลือเกิน ที่เคยไป
สนามบิน และได้เห็นกิจการต่าง ๆ ที่เขาทำกันที่สนามบิน

วันนี้ เราไปชมสนามบินกันเถิด สนามบินแห่งนั้น คือ สนามบิน
ดอนเมือง ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ นัก เราจะได้ถึงสนามบินได้โดย
รถไฟหรือรถยนต์ ทั้งมีรถยนต์ประจำทางเดินเป็นปกติ จากกรุงเทพฯ
ถึงดอนเมืองด้วย สนามบินแห่งนี้ มีชื่อเต็มว่า “ท่าอากาศยานดอนเมือง”

ตึกปลายทาง

เมื่อเราเข้าไปในบริเวณของสนามบิน เราเห็นตึกใหญ่หลังหนึ่ง ตั้งตระหง่านอยู่ตรงหน้า ตึกหลังนี้เรียกกันทั่วไปว่า “ตึกปลายทาง” เราจะชมกิจการต่าง ๆ ของสนามบินได้ทันที ข้างหลังตึกเป็นลานจอดเครื่องบินขึงเทคอนกรีต มีเครื่องบินโดยสารจอดอยู่สามสี่เครื่อง ถัดไปข้างหน้าต่อจากลานจอดเครื่องบิน เป็นลานบิน เราพอจะมองเห็นทางวิ่งของเครื่องบินได้จากตึกปลายทาง

เราก้าวขึ้นตึกปลายทาง สู่ห้องโถงใหญ่ ทางซ้ายมือเป็นห้องอาหารของสนามบิน ตรงหน้าประตูห้องอาหาร คนรับใช้ประจำห้องอาหาร แต่งตัวสะอาดหมดจด สวมหมวกเครื่องแบบ ยืนคอยต้อนรับผู้ที่จะเข้าไปในห้องอาหาร

ตรงหน้าเรา บนฝาผนังมีแผ่นภาพแผนที่โลกใหญ่ แผนที่นั้นแสดงสายการบินต่าง ๆ จากทั่วโลก ที่บินผ่านสนามบินดอนเมืองของไทย ประเทศไทยอยู่ตรงกลางแผนที่ มีเส้นแสดงสายการบินพุ่งมารวมเป็นจุดเดียว อยู่ที่คำว่า “ดอนเมือง” ใต้แผนที่ลงมา เป็นทางเดินออกไปยังชานชาลา สำหรับคนไปส่งญาติและมิตรที่จะโดยสารเครื่องบิน จะเดินไปส่งถึงเครื่องบินหรือจะเข้าไปในบริเวณลานจอดเครื่องบินไม่ได้ จากชานชาลาเรามองเห็นเครื่องบินโดยสาร โรงเก็บเครื่องบิน สนามบินกว้าง และ.....ขอบฟ้าสีคราม

ถัดแผนที่ไปทางขวา เป็นตารางบอกเวลาเครื่องบินมาถึงและเวลาออกประจำทุกวัน

เราเดินเลี้ยวขวาไปตามทางเดิน ด้านขวามือของทางเดิน ตลอดทางเป็นสำนักงานของบริษัทการบินต่าง ๆ ข้างหน้าสำนักงานของทุก

บริษัทเครื่องชั่งน้ำหนักของและผู้โดยสารขนาดใหญ่ บนหน้าต่าง
กระจกของสำนักงาน มีตารางบอกเวลามาถึง และเวลาออกของ
เครื่องบินของบริษัทติดไว้ด้วย

ด้านซ้ายมือของทางเดิน มีห้องหลายห้อง ดังนี้

ที่สอบถาม คนที่มักจะเกี่ยวข้องกับสนามบิน เช่นอยากทราบว่า
สำนักงานของบริษัทการบินใดอยู่ที่ไหน? เครื่องบินจะมาถึงเวลาเท่าไร?

สำนักงานของบริษัทการบิน ที่สนามบิน ณ คอกปลายทาง

ต้องการพบเจ้าหน้าที่ของสนามบินคนใด? จะพบได้ที่ไหน?.. คำถามเหล่านี้ เจ้าหน้าที่ทันทันจะให้คำตอบ และให้ความสะดวกทุกอย่างในสิ่งที่ต้องการจะรู้

ร้านขายของที่ระลึก เครื่องบินที่บินระยะทางไกล บ่อยครั้ง จะแวะลงที่สนามบินตอนเมือง เป็นเวลาครึ่งชั่วโมงหรือหนึ่งชั่วโมง เพื่อรับส่งคนโดยสาร และเติมน้ำมัน คนโดยสารที่จุดหมายปลายทางของการเดินทาง ไม่ใช่ตอนเมือง ได้รับอนุญาตให้ลงมาที่ตกปลายทาง เพื่อรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่ม และเดินเล่น เมื่อได้มาเห็นสินค้าไทยที่วางขายไว้ที่ร้านนั้นมักจะซื้อติดมือไป เป็นของฝากหรือของที่ระลึกบ่อยๆ

ที่แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ แต่ละประเทศใช้เงินตราของตนเอง ตัวอย่างเช่น ประเทศไทย ใช้บาท สดากค์ ประเทศอินเดียใช้ รูปี แอนนา ประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้ดอลลาร์ เซนต์ เป็นต้น คนต่างชาติที่มาเมืองไทย และต้องการใช้เงิน แต่ไม่มีเงินตราของประเทศไทยใช้ จะขอแลกเงินไทยได้ที่ไหน โดยเอาเงินตราของเขามาแลกเปลี่ยน นี่เป็นการอำนวยความสะดวกอย่างหนึ่งให้แก่คนต่างชาติ

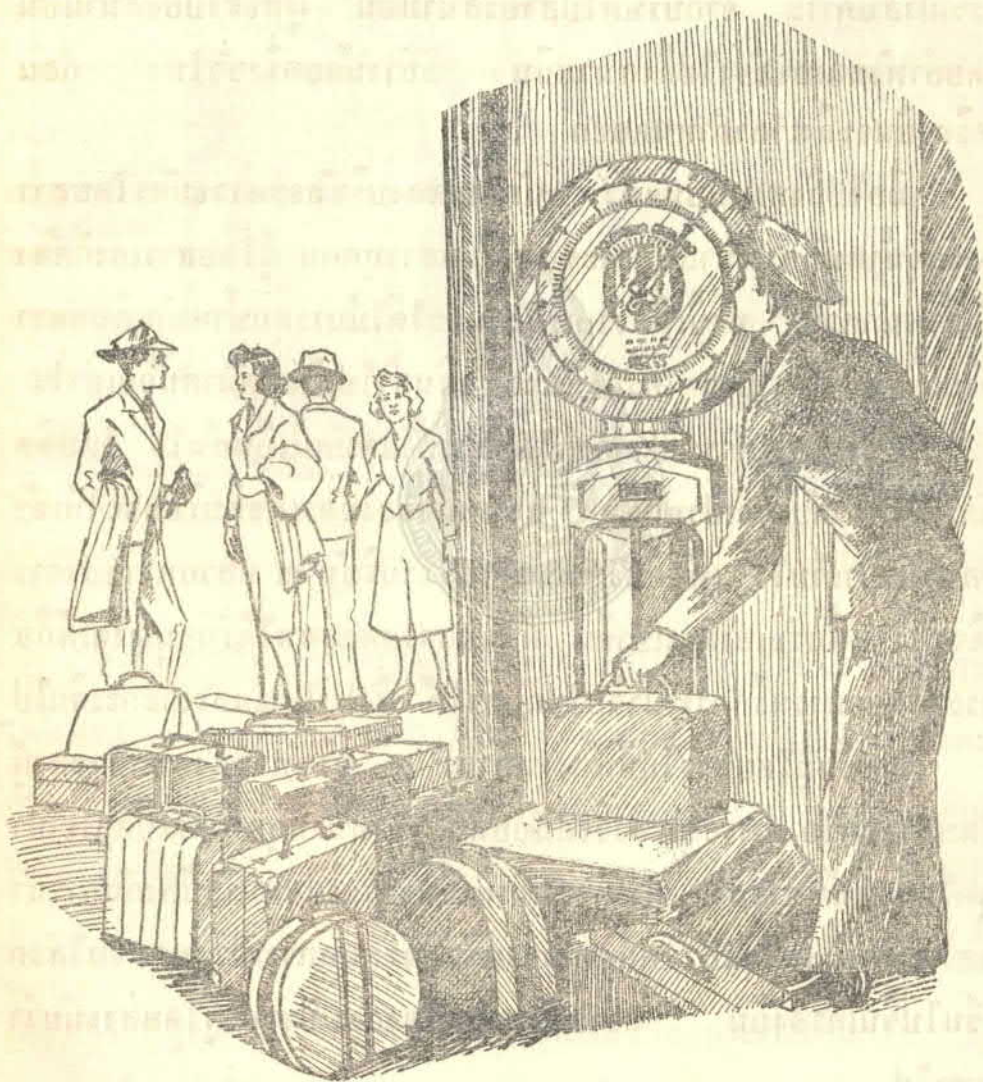
เราเดินผ่านห้องตรวจของที่ต้องเสียภาษีกับของต้องห้าม (ห้องศุลกากร) และห้องตรวจคนเข้าเมือง ห้องต่อไปเป็นที่ทำการไปรษณีย์ เราจะส่งจดหมาย พัสดุ หรือโทรเลข ทั้งภายในประเทศและนอกประเทศได้ที่ไหน เช่นเดียวกับที่ทำการไปรษณีย์อื่น ๆ

ต่อไปเป็นห้องปฐมพยาบาล ห้องพักของพนักงานเครื่องบิน อยู่ถัดไปจากห้องปฐมพยาบาล ระหว่างที่เครื่องบินแวะจอดที่นั่น พนักงานเครื่องบินจะพักที่ห้องนี้

เตรียมตัวพร้อมเพื่อการเดินทางไปต่างประเทศ

ผู้ที่ไปต่างประเทศโดยเครื่องบิน จะจองบัตรโดยสารเครื่องบิน
ได้ที่สำนักงานบริษัทการบินในกรุงเทพ ฯ หรือที่สำนักงานตัวแทน
บริษัทการบินต่าง ๆ และควรทำล่วงหน้าก่อนวันออกเดินทางหลาย ๆ วัน

การขังกระเป๋าสัมภาระ

ในวันออกเดินทาง ถ้าต้องการให้บริษัทรับส่งถึงสนามบิน ผู้โดยสารต้องไปถึงสำนักงานของบริษัทก่อนกำหนดเวลาออกของเครื่องบิน อย่างน้อยสองชั่วโมงครึ่ง บริษัทมีรถยนต์บรรทุกผู้โดยสารและกระเป๋าสัมภาระ จากบริษัทไปส่งยังสนามบิน ผู้ที่จะไปยังสนามบินโดยลำพังตนเองต้องไปถึงสนามบิน อย่างน้อยครึ่งชั่วโมง ก่อนเครื่องบินจะถึงเวลากำหนดออก

เมื่อไปถึงสนามบินแล้ว พนักงานของบริษัทจะตรวจบัตรโดยสาร และชี้แจงให้นักกระเป๋าสัมภาระของผู้โดยสารทุกคน ผู้โดยสารเองก็ต้องชี้แจงน้ำหนักด้วย ทั้งนี้เพื่อว่าเครื่องบินจะได้ไม่บรรทุกน้ำหนักเกินอัตรา หรือเพื่อจะได้ทราบว่า เครื่องบินจะขนสินค้าไปด้วยได้มากน้อยเท่าไร

บริษัทจะดูแลกระเป๋าของผู้โดยสารตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โดยติดบัตรเลขที่ไว้กับกระเป๋าทุกชิ้น ส่วนหนึ่งของบัตรเลขที่บริษัทจะให้เจ้าของกระเป๋าเก็บไว้ เพื่อคืนให้พนักงานของบริษัท ณ ปลายทางของการเดินทาง เพื่อรับเอากระเป๋าคืน ผู้โดยสารแต่ละคนได้รับอนุญาตให้ถือกระเป๋าเอกสารหรือกระเป๋าถือไปกับตัวได้ ซึ่งไม่ใหญ่และเกะกะเกินไป

จากนั้นผู้โดยสารไปที่ห้องศุลกากร บริษัทจะส่งกระเป๋าของผู้โดยสารทุกใบ มารอการตรวจคนอยู่ที่นี่ เจ้าหน้าที่ศุลกากรเปิดกระเป๋าทุกใบต่อหน้าเจ้าของ การตรวจคนนี้เป็นธรรมเนียมเพื่อบอกกันการนำของหนีภาษี เสร็จแล้ว คนงานของบริษัทจะดูแลกระเป๋า และขนใส่รถเข็นไปขึ้นเครื่องบิน ความกังวลในเรื่องกระเป๋าของผู้โดยสารนั้นว่าหมดไป

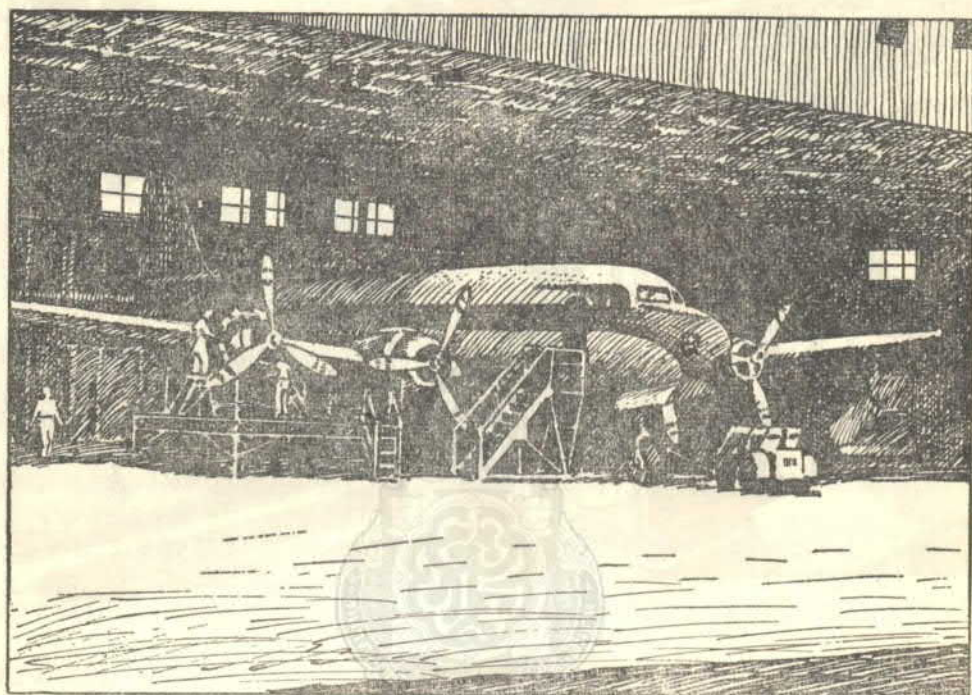

การชั่งและขนถกเมล็ด

ผู้โดยสารไปที่ห้องตรวจคนเข้าเมืองต่อไป ที่นั่น เจ้าหน้าที่ตรวจคน
เข้าเมือง ตรวจและประทับตราในหนังสือเดินทางของผู้โดยสาร และ
ดูว่าผู้โดยสารนั้น ๆ ได้รับอนุญาตให้ออกหรือเข้าประเทศถูกต้องตาม
ระเบียบหรือเปล่า นอกจากนี้ยังตรวจดูใบสำคัญแสดงว่าได้รับการปลูกฝี
และฉีดยาป้องกันโรคหัด โรค ไขรากสาदनอย และโรคอื่น ๆ ทั้งนี้
เพื่อป้องกันผู้โดยสารเป็นผู้พาเชื้อโรคเหล่านี้ไปยังประเทศอื่น

เสร็จแล้วผู้โดยสารเดินออกไปสู่ลานบิน ตรงไปยังเครื่องบิน

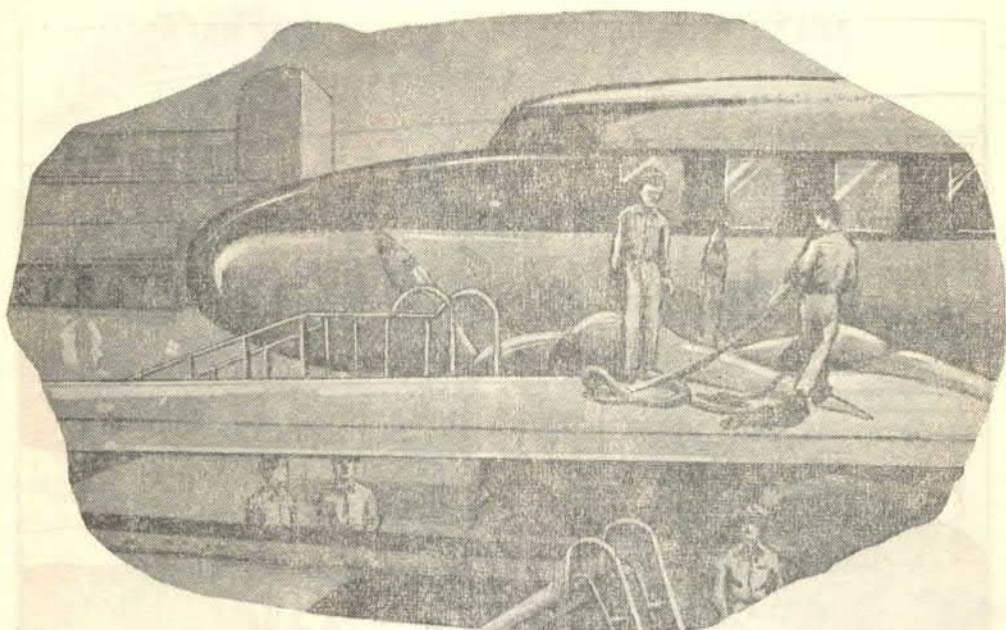
การเตรียมก่อนเครื่องบินออก

เครื่องบินในโรงเก็บเครื่องบิน

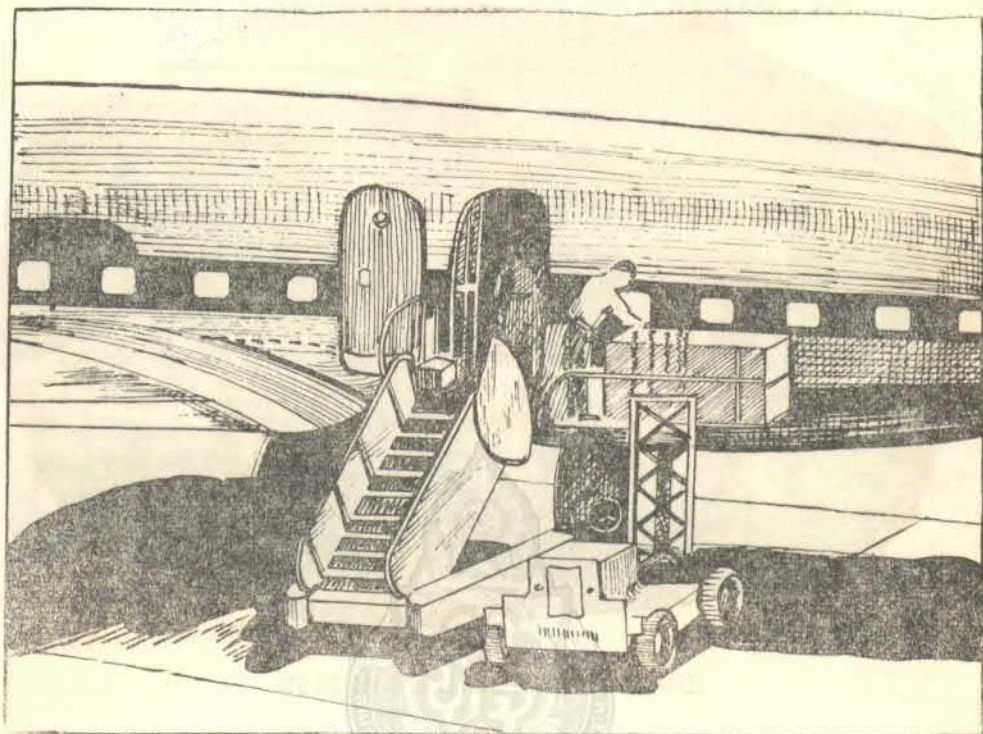
ตามปกติ เครื่องบินเก็บไว้ในโรงเก็บ ก่อนการเริ่มเดินทาง
เครื่องบินแล่นออกมาจากโรงเก็บ มาจอดรอรับการบรรทุกอยู่ที่ลานจอด

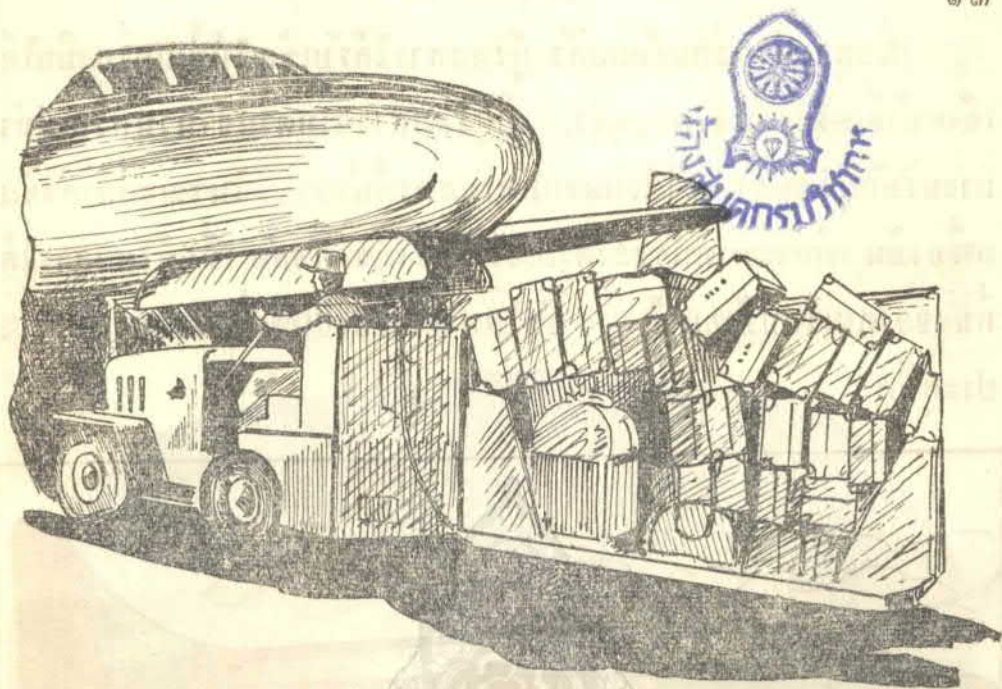
แสดงการเติมน้ำมันให้แก่เครื่องบิน

รถบรรทุกน้ำมันแล่นมาเติมน้ำมันให้แก่เครื่องบินที่ลงน้ำมันบนบก
พนักงานเครื่องตรวจตราเครื่องยนต์ของเครื่องบิน อย่างละเอียดถี่ถ้วน
เพราะเขาทราบว่า ความปลอดภัยของผู้โดยสารมอบไว้ในมือเขา

แสดงการนำอาหารขึ้นเครื่องบิน

รถบรรทุกอาหารจะมาก่อน อาหารบนบริษัทเครื่องบินเตรียมไว้
 สำหรับผู้โดยสารขณะที่อยู่บนอากาศ มีตู้เก็บอาหารขึ้นไว้อย่างดี อาหาร
 นำขึ้นเครื่องบินโดยใช้ลิฟต์เล็ก ๆ ฉุกเฉินทางประตูเครื่องบิน แล้ว
 ในที่สุด นำไปเก็บไว้ที่ห้องอาหารซึ่งอยู่ตอนท้ายของเครื่องบิน เพื่อ
 จะได้นำเอาไปให้ผู้โดยสารต่อไป

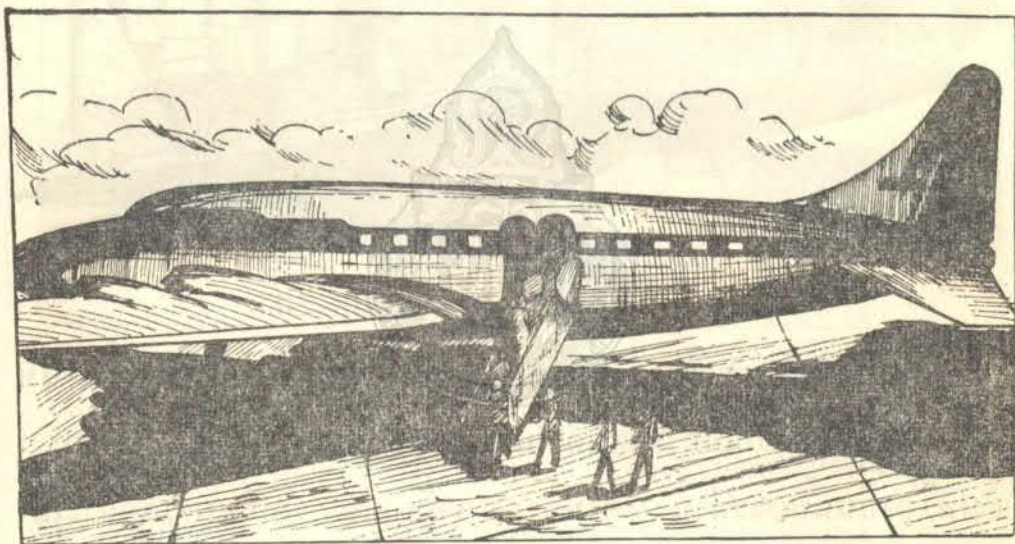
แสดงการขนกระเป๋าสัมภาระไปขึ้นเครื่องบิน

พนักงานไปรษณีย์จะขึ้นรถบรรทุกส่งไปรษณีย์มายังเครื่องบิน
เครื่องบินโดยสารทุกเครื่องบินได้รับส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ ไปยังเมืองต่างๆ
ซึ่งเครื่องบินนั้นแวะผ่าน ตามมาติดๆ กัน คือ รถขึ้นบรรทุกกระเป๋าสัมภาระ
ของผู้โดยสาร ห้องเครื่องบินทางด้านหัวเปิดออกเพื่อรับส่งไปรษณีย์
ภัณฑ์ และกระเป๋าสัมภาระต่างๆ ลงไปรษณีย์ภัณฑ์ขึ้นไปก่อน
แล้วกระเป๋าสัมภาระตามขึ้นไป เสร็จแล้วประตูปิด

เจ้าหน้าที่คนหนึ่งของบริษัท เผื่อการขนลงไปรษณีย์ภัณฑ์ และ
กระเป๋าสัมภาระ เพื่อตรวจสอบว่าสิ่งเหล่านั้นได้ขึ้นขึ้นเครื่องบินถูกต้อง
ตามรายงานทุกอย่าง

เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ผู้โดยสารได้รับเชิญให้ขึ้นเครื่องบินได้
เจ้าหน้าที่เครื่องบินจะคอยดูว่า มีผู้โดยสารครบตามจำนวนหรือไม่
บางบริษัทผู้โดยสารจะได้รับแจกบัตรแสดงที่นั่ง ในขณะที่กำลังขึ้น
เครื่องบิน เพื่อจะหาที่นั่งของตัวเองได้ง่ายไม่หลงผิด เมื่อผู้โดยสารได้
ที่นั่งของตนเรียบร้อยแล้ว บันไดพาคนเครื่องบินก็เลื่อนออก.....
ประตูปิด

คนกำลังขึ้นเครื่องบิน

ตามทาง

๕๕ คนขับเครื่องบินเข้าประจำที่ในห้องขับ หน้าห้องคนขับเครื่องบิน
เหนือประตูมีป้ายข้อความข่มไฟสว่างขึ้นสองป้ายว่า “ห้ามสูบบุหรี่”
และ “คาดเข็มขัดที่นั่งของท่าน” เข็มขัดที่นั่งจะยึดผู้โดยสารไว้กับเก้าอี้
ของตนแน่น เวลาที่เครื่องบินขึ้นหรือลง ผู้โดยสารต้องงดสูบบุหรี่ และ
คาดเข็มขัดที่นั่งของตน พนักงานหญิงต้อนรับ หรือ พนักงานชายต้อนรับ

คนขับเครื่องบินกำลังพูดคุยกับพนักงานวิทยุในหอบังคับการ

บนเครื่องบินจะช่วยผู้โดยสารในการคาดเข็มขัด โดยเฉพาะ คนแก่ เด็กๆ และสภาพสตรี จะได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ

ก่อนที่เครื่องบินจะออก คนขับเครื่องบินพูดคุยกับพนักงานวิทยุในหอบังคับการ ซึ่งอยู่บนยอดตึกปลายทาง พนักงานวิทยุในหอบังคับการจะบอกคนขับเครื่องบินว่า กระแสลมพัดไปทางไหน เพราะเวลาเครื่องบินขึ้น เครื่องบินจะต้องเล่นทนกับกระแสลม กับบอกว่า จะใช้ทางวิ่งขึ้นสู่อากาศเส้นใด

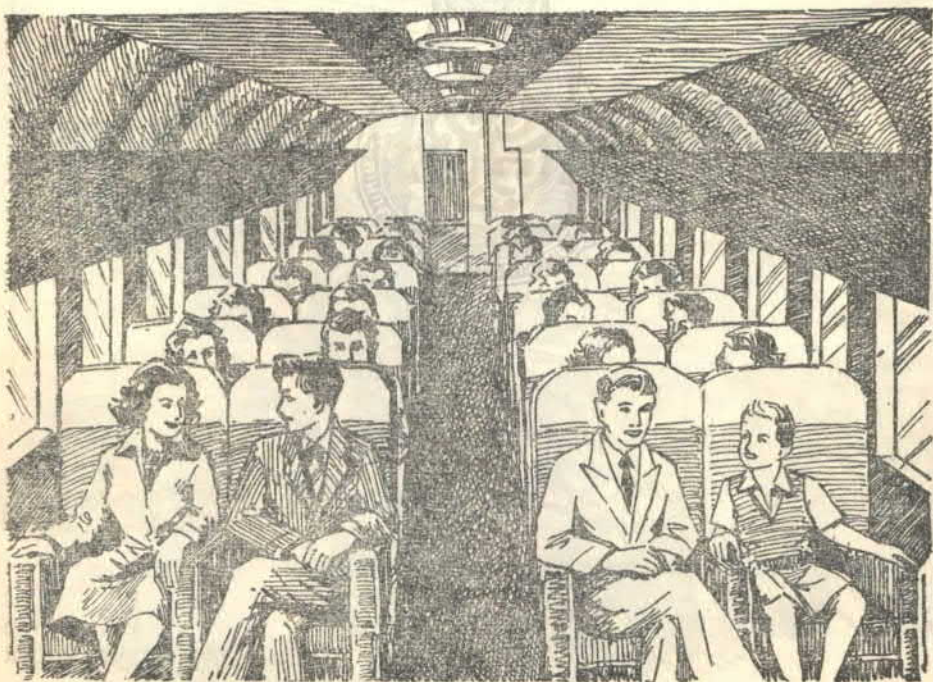

พนักงานวิทยุในหอบังคับการพูดคุยกับคนขับเครื่องบิน

เครื่องยนต์ของเครื่องบินมีเสียงค่อยๆ ดังขึ้น ใบพัดหมุน เครื่องบิน
 แล่นช้าๆ ออกจากลานจอดไปที่ต้นทางของทางวิ่ง หันหัวไปตามทิศทาง
 ที่พนักงานวิทยุบนหอบังคับการบอก เครื่องบินหยุดรอที่นั่นครู่หนึ่ง

“ไปได้” พนักงานวิทยุในหอบังคับการให้สัญญาณทางวิทยุบอก
 คนขับเครื่องบิน เครื่องยนต์แผดเสียงดังขึ้น แล้ววิ่งปราดออกจากที่ไป
 ตามทางวิ่ง เร็วขึ้น เร็วขึ้น ล้อเครื่องบินลอยพ้นพื้นดินขึ้นไป และ
 เครื่องบินก็ทะยานจากพื้นดิน พุ่งขึ้นไป พุ่งขึ้นไป สู่อากาศ

ภายในเครื่องบิน แสดงที่นั่งของผู้โดยสาร

เมื่อเครื่องบินบินอยู่ในสภาพปกติแล้ว ไฟที่ข้อความ “ห้ามสูบบุหรี่” และ “คาดเข็มขัดที่นั่งของท่าน” ก็ดับลง คนโดยสารจะสูบบุหรี่ก็ได้ และแกะเข็มขัดที่นั่งออกได้

พนักงานหญิงต้อนรับ หรือพนักงานชาย จะนำขนมหรือทอฟฟี่มาแจกผู้โดยสารเป็นครั้งเป็นคราว บางทีก็จะเอาหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารมาให้อ่าน เอาสาลี่มาให้อุดหนุนแก่หูก เอามากฝรั่งมาให้เคี้ยว บางครั้งก็มานั่งสนทนาด้วยอย่างเป็นกันเอง เขามีอัธยาศัยน่ารัก สภาพอ่อนโยน และเป็นมิตร เมื่อถึงเวลาอาหาร ก็เอาอาหารใส่ถาดกระดาช

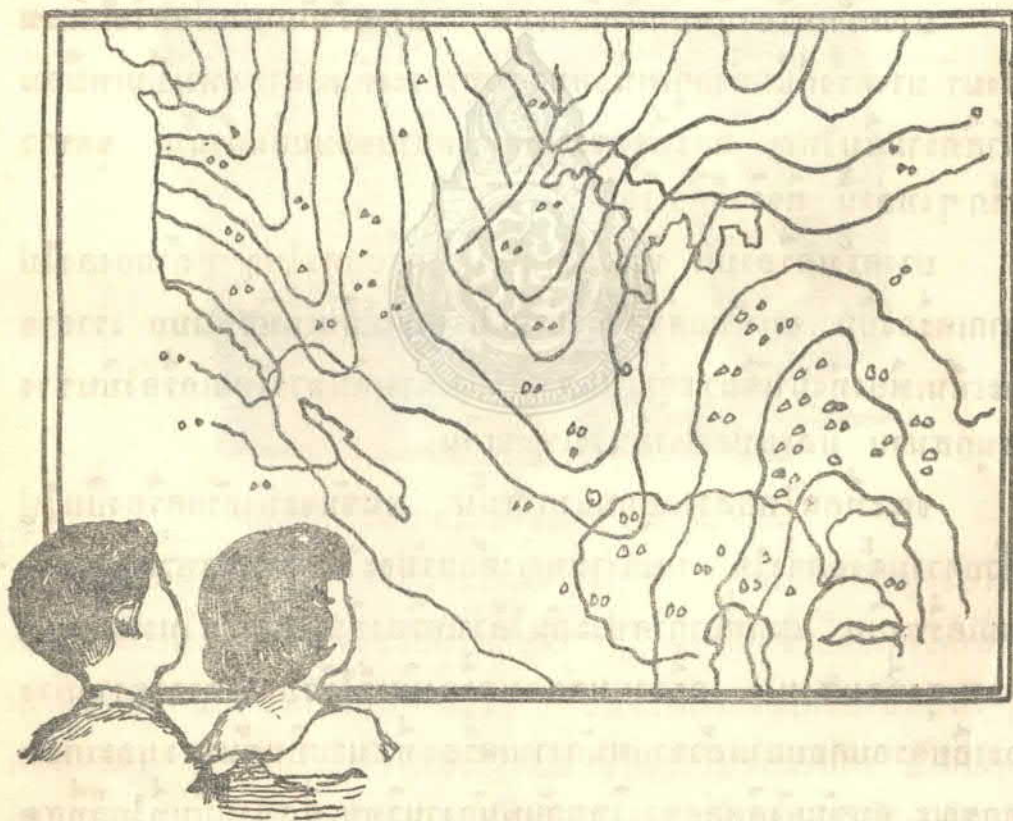

พนักงานหญิงต้อนรับ กำลังนำอาหารมาให้คนโดยสาร

มาให้ ลองคิดดูซิว่า การรับประทานอาหารบนอากาศสูงจากพื้นดินขึ้นไปตั้งหลาย ๆ ร้อยฟุตนั้น จะทำให้ท่านรู้สึกอย่างไรบ้าง ถ้ากระหายน้ำ หรือต้องการเครื่องดื่ม พนักงานหญิงต้อนรับก็จะนำมาให้

บางครั้งพนักงานหญิงต้อนรับ จะส่งบัตรบันทึกการบิน จากคนขับ มาให้ผู้โดยสารดู บัตรนั้นบอกว่า เครื่องบินกำลังบินอยู่สูงเท่าไร? บินด้วยความเร็วเท่าไร? อยู่ห่างจากเมืองไหน? และใกล้เมืองไหน

แผนที่อากาศ

อย่างไร? บัณฑิตทั้งนั้น มีลายเซ็นชื่อของคนขับลงไว้ด้วย บางครั้งคนขับเครื่องบินจะผลัดเปลี่ยนกับคนขับอีกคนหนึ่ง และออกมาท้าทายกับผู้โดยสาร

เครื่องบินจะบินไปในระดับของความสูงที่ลมสงบ คนขับเครื่องบินทราบจากแผนที่อากาศว่า เขาควรจะขับเครื่องบินไปในระดับความสูงเท่าไร แผนที่แสดงทิศทางลมและสภาพของลมทุก ๆ ระยะ ๔ ชั่วโมงสำหรับวันหนึ่ง ๆ ต้องมีแผนที่อากาศนี้ ๖ ระยะ

บางครั้งเครื่องบินบินฝ่าก่อนเมฆ บางครั้งก็บินเหนือหรือใต้เมฆลงมา บางครั้งก็บินต่ำอยู่เหนือมหาสมุทร จะเห็นมหาสมุทรเป็นเหมือนผ้าสีครามผืนใหญ่ และมีจุดขาวเล็ก ๆ หลายจุดบนผืนผ้านั้น จุดขาวเล็ก ๆ เหล่านั้น ที่จริงก็คือเรือ

บางครั้งเครื่องบิน บินอยู่เหนือเมืองหรือนครใหญ่ ๆ ถ้ามองลงไปจากเครื่องบิน จะเห็นแต่หลังคาบ้าน บางครั้งก็บินเหนือชนบท เราอาจจะเห็นเพียงทุ่งนาเขียวข่มเป็นตาราง การเดินทางโดยเครื่องบินช่างสนุกสนาน และแปลกตาสนใจเหลือเกิน

ขณะที่คนโดยสารอยู่บนอากาศยานนั้น คนขับจะบังคับเครื่องบินไปด้วยความตั้งใจดี พนักงานหญิงต้อนรับจะให้ความสะดวกทุกอย่างบนเครื่องบิน แผนที่อากาศประกันได้ว่าเครื่องบินจะบินไปในระดับของความสูงที่ลมสงบ เครื่องยนต์ของเครื่องบินก็ได้รับการตรวจตราอย่างละเอียดรอบคอบมาแล้วจากพนักงานเครื่อง ที่สนามบินต้นทาง และเกือบทุกขณะ คนขับยังติดต่อทางวิทยุกับพนักงานวิทยุ ที่สนามบินที่ใกล้ที่สุด เช่นนี้ ความปลอดภัยของผู้โดยสารเป็นที่ไว้วางใจได้เป็นอย่างดีทีเดียว

คนอ่านหนังสือภายในเครื่องบิน เวลากลางคืน

ขณะที่เครื่องบินกำลังบินในเวลากลางคืน พนักงานหญิงรับใช้
หรือพนักงานชายรับใช้จะช่วยผู้โดยสาร จัดที่นั่งซึ่งยึดออกได้เป็น
เก้าอี้นอน และนำผ้าห่มมาคลุมให้ แสงไฟภายในเครื่องบินสลัวๆ
พอที่ทุกคน จะหลับได้อย่างสบายโดยแสงไฟจะไม่รบกวนตา ถ้าคนใด
อยากจะอ่านหนังสือเขาก็เพียงแต่เปิดไฟอ่านหนังสือ ซึ่งจัดไว้ประจำแต่ละ
ที่นั่งเท่านั้นเอง

ลองนึกดูว่าท่านมองออกไปข้างนอกหน้าต่างในเวลากลางวัน ท่าน
 อาจจะเห็นแสงไฟลึบๆ ต่ำลงไปบนพื้นดิน และเห็นแสงระยิบระยับของ
 ดวงดาวในท้องฟ้า บางครั้งมองไกลออกไปข้างหน้าโน้น ท่านบอกไม่ถูก
 หรือว่า ไหนเป็นแสงดาว และไหนเป็นแสงไฟ บางที่ท่านอาจรู้สึกว่
 ทั้งแสงดาวและแสงไฟ อยู่ใกล้แค่เอื้อมมือเกือบจะถึง เมื่อท่านหลับลง
 ท่านคงจะฝันว่า ท่านกำลังหลับสบายบนที่นอนอันอ่อนนุ่มของท่านที่บ้าน
 ซึ่งแท้จริงแล้ว ท่านกำลังหลับอยู่บนเวหาสูงขึ้นจากพื้นดินทั้งหลาย
 ร้อยฟุต !

ปลายทาง

เมื่อเครื่องบินแล่นใกล้สนามบินที่จะลงไฟท์ข้อความ “ห้ามสูบบุหรี่”
และ “คาดเข็มขัดนิรภัยของท่าน” จะสว่างขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏความ
เคลื่อนไหวในหมู่ผู้โดยสารในขณะที่เขากำลังคาดเข็มขัดที่นั่งกัน

คนกำลังลงจากเครื่องบิน

สนามบินเริ่มปรากฏในสายตา ใกล้เข้ามา ใกล้เข้ามา มองเห็นตึก
ปลายทางได้ชัดขึ้น . . . . . แล้วก็เห็นทางวิ่ง คนขับเครื่องบินพุดทาง
วิทยุกับพนักงานวิทยุในหอบังคับการบนตึกปลายทาง พนักงานวิทยุใน
หอบังคับการบอกให้คนขับเครื่องบินทราบว่า จะใช้ทางวิ่งเส้นไหน และ
แล่นไปจอดที่ลานบินตรงที่แห่งใด

ขณะนี้ เครื่องบินกำลังพุ่งหัวลงสู่ทางวิ่ง ต่ำลง...ต่ำลง. แล้วก็
ถึงพื้นดิน วิ่งไปตามทางวิ่ง ความเร็วของเครื่องบินผ่อนช้าลงๆ แล้ว
แล่นเข้ามาในลานจอด และหยุดหันหัวไปสู่ตึกปลายทาง

ประตูเครื่องบินเปิดออก บันไดเลื่อนเข้ามาพาคนโดยสารปลด
เข็มขัดที่นั่งออกเตรียมตัวลง ขณะที่ผู้โดยสารกำลังก้าวลงบันได ลมเย็น
จากพื้นดินพัดวูบเข้ามาปะทะหน้า เป็นเสมือนหนังเครื่องหมาการ
ต้อนรับของแม่ธรณี

อีกครั้งหนึ่ง คนโดยสารต้องผ่านห้องตรวจคนเข้าเมือง และห้อง
ศุลกากร จากนั้นก็รับกระเป๋าสัมภาระคืนจากบริษัท บัดนี้นับได้ว่าการ
เดินทางโดยเครื่องบิน จากประเทศหนึ่งสู่อีกประเทศหนึ่งสุดส่นลงแล้ว

การเดินทางโดยเครื่องบินภายในประเทศ

การเดินทางโดยเครื่องบินภายในประเทศ จะสะดวกง่ายยิ่งกว่ามาก
คนโดยสารไม่ต้องผ่านห้องตรวจคนเข้าเมืองและห้องศุลกากร เครื่องบิน

คนกำลังออกจากสนามบิน

ที่เดินทางสายการบินภายในประเทศเป็นของบริษัทเดินอากาศไทยแต่
บริษัทเดียว ภายใต้วามควบคุมของรัฐบาล จากกรุงเทพฯ ฯ เราจะเดิน
ทางโดยเครื่องบินไปยังเชียงใหม่, หนองคาย, สงขลา, ปัตตานี,
นครราชสีมา, อุบล ฯ ฯลฯ ได้ด้วยความสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัยและ
สบายทุกอย่าง

ขณะนี้ เรากำลังจะจบการเที่ยวชมสนามบินแล้ว เราได้ทราบอะไร
มากมายหลายอย่างในความจำของเรา มีภาพเพิ่มพูนขึ้นมากมาย.....
ภาพของเครื่องบินโดยสารจอดเรียงอยู่ในลานจอด ภาพของโรงเก็บ
เครื่องบิน ภาพของผู้โดยสาร ภาพของเครื่องบินลำใหญ่ โชนสูฟ้า
เหมือนนกตัวใหญ่ ๆ ..... ภาพเหล่านี้จะยังคงอยู่ในความจำของเรา
ไม่มีวันหมดสิ้น

“เครื่องเอ๋ยเครื่องบิน ยามโผผินเสียงสนั่นลั่นเวหา
ยามจอดเจ้าตั้งนกเผ่าพสุธา ยามถลางตั้งผเสื้อเรืออำไพ
เจ้าทะยานหาญคู่สุฟ้าผ่า แล้วร่อนลงดาราหรือไหน
ขานมองจ้องเจ้าจนลับไกล อยากจะไปกับเจ้าเข้าคำเอ๋ย”

บัดนี้ ..... ลาก่อน ..... สนามบิน

องค์การตำราขอมครูสง่า

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ตรัสภา

นายกำจร สดกรกุล พิมพ์และโฆษณา

๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๒